

(המשך מעמוד 15)

מגיעה. קראנו לה עזה כי היא נראית כמו עזה ביום שבת, כשהישראלים באים לערוך בה קניות. לטרק הראשון יצאו יובל ונעמה ביחד. שבועיים וחצי הם ראו טבע, פגשו במקומיים, ערכו מסע הכנה לקראת הטרק הגדול, המכונה בפי כל הטרק של האברסט. המטרה היתה להגיע עד למרגלות הר האברסט, לנקודה שממנה מתחילים לטפס. לפני היציאה לטרק הגדול נפרדו יובל ונעמה. כל אחד מהם בחר מסלול טיול אחר. יובל חבר לשלושה ישראליים אחרים שפגש בטרק הקודם —

גם לא הרריך אותו. בזמן הטיול הוא נהג לשים טיפות ייור במים ששתה כדי למנוע זיהום. המזון העיקרי שאותו אכל במהלך הטיול כלל אורז ותפוחי אדמה מבושלים. בתחילה חשב יובל לצאת לטרק קטן נוסף ולחזור לטייל בתאילנד אחרי שיסיים את הטרק הגדול. אך תכוננים לחוד ומציאות לחוד. ביום שתכננו הארבעה לצאת מקטמנדו, חש יובל ברע, ולכן נדחה מועד היציאה ביום. למחרת לקחו הארבעה אוטובוס שהובילם לעיירה קטנה ששמה ג'רי. מצויידים בשק"י שינה, מעילים חמים, מעט מזון ומעט

גילות בקטמנדו בשעת ההחלמה. מצאתי אותה עיר מנוייה

צביקה אייל ונעמה. יחד תיכננו את היציאה לטרק הגדול. על-פי התיכנון הם היו אמורים לסיים את המסלול כעבור חודש. כל יום הליכה אמור היה להסתיים בכפר או באזור מנוחה, המכונה "לוג", כדי שיוכלו להצטייד ולהתארגן לקראת יום המחרת.

את המסלול עשו בקצב איטי. הלכו בכף. האוויר הגבוהים בהם החמצן באוויר הוא דליל ורושים התסגלות, לכן ההליכה היא איטית ויש צורך בתחנות כיניים. אחרי תישעה ימי-הליכה, חש יובל לראשונה כי הוא חולה. החלשה אחזה בו וההליכה קשתה עליו. באותו היום תיכננו הארבעה להגיע לעיירה נקודת נאמצ'ה. זוהי עיירה המהווה נקודת התארגנות לפני תחילת העלייה אל מרגלות הר האברסט. בעזרת חבריו הצליח יובל להגיע לעיירה על-אף קשיי ההליכה, אולם עברו הסתיים הטיול במקום שממנו למעשה היה צריך להתחיל.

בחמור ובמסוק

לפני שיצא יובל את הארץ, הוא נסע למישרד-הבריאות בעפולה. יובל רצה לברר האם יש צורך בחיי סונים כלשהם למחלות הנפוצות במיוחד. במישרד-הבריאות נאמר לו לקחת כדורים נגד מחלת הכולירה. בדעבר מסתבר כי באותה עת היתה בנאפל מגיפה של צהבת ומלריה, אך מישרד-הבריאות לא ידע על כך, ולכן

במדיוה

מישפט

המכונות אשמה!

הסניגורית ביקשה לקחת את המכונות מהנכה כדי למונע ממנו להשתתף בפריצות.

אילנה אלון

יעקב שטח הוא רק בן 26, אבל חולה במחלה הנוראה של ניוון-שרירים. מתי לתו גרמה לו לשיתוק כחלקו התחתון של הגוף, והוא נזקק לכסא-גלגלים כדי לנוע.

אמו, אשה קשת-יום העוברת במשק בית, חסכה אוכל מפיה וקנתה לבנה מכונות, כדי שיוכל לנוע ממקום למקום ולהנהיג מעט מחייו. אבל מסתבר כי דווקא המכונות היא שהביאה על הצעיר הנכה צרות צרורות.

כגלגל נכותו ומחלתו, החל שטח מדקק לסמים, והפך מכור להם. חברים משכונת-התיקוה, שם הוא מתגורר, התחילו לנצל את חולשתו לסמים ואת מכונותיו. הם הבטיחו לשטח סכומי כסף, כדי שיעזור להם להגיע למקור מות-פריצה, יחכה להם ויעביר כמכונות תו את הסחורה הגנובה.

במשך השנים צבר שטח כמה הר-שעות כעבירות-דרכו כאלה, למרות עונשו. למרות שהמכונות היא רגליו הקלו תמיד בעונשו של הנכה, וגורו עליו קנסות ועונשי-מאסר על-תנאי. אבל בחודש יולי השנה ראה בית-הדין מישפט כי אין די בעונשים קלים. אחרי שהרשיע את הגכה בעבירת-פריצה נר-ספת, גזר עליו בית-הדין שישפוט עונש-מאסר כפופעל למשך 15 חודש, ועוד 18 חודשים מאסר על-תנאי. בית-הדין שפוט דחה את ביצוע העונש, כדי שהגכה יוכל לעתור לנשיא-המדינה ולבקש תנינה. אלא שיתם אחד בלבד אחרי מתן גזר-הדין נתפס שטח שוב על-ידי מישטרת-נתניה, כאשר הוא מסייע לפ-ריצה.

צרכים במיטה. השופטת עדנה בקנשטיין החליטה כי הגיע הזמן ללמד את שטח לקח. היא קבעה כי הוא פגע-רע, החוזר לסורו ואינו לומד מעונשו בית-הדין. היא קבעה כי נכות איננה מתירה לעבור עבירות ללא עונש, וגזרה על שטח 41 חודשי-מאסר כפופעל.

אילו היה בית-סוהר מתאים לנכים, יתכן ששטח היה נושא את גורלו בשי-קט. אבל בית-החולים של כלא איירון

שיכתי לבדי על החמור הייתי בטוח שלא אניע למעלה. זו עליה של 400 מטר. הייתי חלש מאוד, שילשתי, הקאתי, מה לא? זה היה סיוט. בית-החולים נמצא בגובה של 3900 מטר מעל גובה פני-הים, החמצן דליל והנשימה קשה. בבית-החולים שהה יובל ארבעה ימים. ביום השלישי לשהותו שם הגיע צביקה, אחד משלוש-שת הישראלים שעמים יצא לטרק. למחרת היום הגיע מטוק הפניני. מאוחר יותר הסתבר ליובל שהמסוק התעכב שום שבאותה עת נערכה בקטמנדו ועידת ראשי-מדינות-האזור. המסוקים יועדו לצורך הנגה על ראשי-המדינות. רק בהתערבות השגריר הישראלי, ברוך גילעד, אצל רמטכ"ל צבא נאפל, נשלח המסוק לחלץ את יובל ולהעבירו לקטמנדו.

רופא ישראלי

בקטמנדו

כשהתקבלה בקיבוץ בית אלפא הידיעה על יובל, נקרא אחיו, יואב, למוכירות הקיבוץ. יואב מסר את הידיעה להורים. אחרי שהי-עבר סכום הכסף הנידרש למישרד-החוץ בירושלים, נוצר קשר טלפוני בין המיטפחה לבין השגרירות הישראלית בקטמנדו. השגריר, ברוך גילעד לא ידע על מצבו של יובל עד שהגיע במסוק לקטמנדו. הנסיגות לברר מהו מצבו באמצעות טלסק למיטפחה בנאמצ'ה עלו בתווה.

בשדה-התעופה בקטמנדו המתין ליובל מזכיר השגרירות, אהרון רם. רם העבירו מיד ל"ר אלי שורץ, רופא ישראלי, המתגורר עם מישפחתו בקטי-מנדו מזה שישה חודשים ועובד בקלי-ניקה קבוי. הוא זיהה את המחלה כטיפוס הבטן, והחל מיד בטיפול אנטיביוטי.

היות והקליניקה היתה קטנה היה צורך להעבירו לבית-מלון. המזכיר רם וה"ר שורץ דאגו ליובל לחדר בבית-מלון וסעדו אותו עד מועד חזרתו לארץ.

ברוך מקרה, לפני שעלה לחדרו בבית-המלון, ראה יובל את זוג חבריו הישראליים, גיא ואורנית, שהגיש שלח מיכתב שבוע קודם לכן. השניים נשארו לטפל ביובל בזמן מחלתו. מצבו של יובל היה עדיין חמור והמיטפחה בארץ החליטה לשלוח את אחיו יואב לקטמנדו כדי להחזירו ארצה. שבועיים אחרי אישפוזו חזר יובל לארץ בליוויית אחיו.

הוא עדיין נמצא בשלבי התאור-ששות. חלש וחיוור הוא מביט במאות התמונות שהספיק לצלם, מחליף חוויות עם יואב על השבוע המשותף שהיה להם בקטמנדו, עוד לא חושב על הטיול הבא. רוח ההרפתקנות יצאה ממיפשישו. אולם גורלו שפר מגורלו של מטייל ישראלי אחר — יום-שפירא, שמת בתאילנד ממחלת המלריה לפני שבוע.

פרקליטה לירדסקי

חיוו ענולים מאוד בלעדיו...

ביקשה מבית-הדין שישפוט בעירעור כי יטול את מכונותיו של שטח, ויקטין את עונשו. למרות שהמכונות היא רגליו של הנאשם, אמרה הסניגורית לבית-הדין שישפוט, וחיוו ענולים מאוד בלעדיו, הרי מוטב כך מאשר החיים הנוראים שנגזרו עליו ככלא. העירעור נשמע בבית-הדין שישפוט המ-חיוו בתל-אביב, כאשר שטח אינו נמצא כאלום. התברר כי במרתף בית-הדין פט, שבו מוחזקים האסירים, אין כסא-גלגלים. מכיוון ששטח אינו יכול להשי-תמש ברגליו, ואף שוטר אחר לא התני-רב לשאת אותו על זרועותיו לאולם בית-הדין שישפוט, נאלץ האסיר לשהות במרתף, הדיון בעירעורו.

לא כל אחד יכול לקרוא מודעה זו!

אזרח נכבד, בישראל חיים כ-8000 עוורים, מרביתם חיים מקצבאות הביטוח הלאומי וזקוקים לעזרתך. ההכנסות ממבצע "אור לעוור" מסייעות למרכז ולאגודות למען העוור לזום לקיים ולפתח שירותים שמטרתם שיפור רמת חייהם של אלפי עוורים. בחודש דצמבר יפקדו את ביתך תלמידי בתי-הספר על מנת להעלות תרומה למבצע "אור לעוור". קבל אותם בסבר פנים יפות ותרום בעין יפה. ההכנסות מתרומות אלו קודש לרווחת העוור החי בתוכנו. עזור להם לעזור לעצמם.

המרכז לעוור בישראל. שד' בן-גוריון 94 תל-אביב טל. 5448111.

סקס ועסקים
ללא שותפים סמויים
אנו מספקים:
* מכשירים למניעת
ציתותים בטלפון
* שרות לגילוי מיקרובומים
מושתלים
* מגלי מתכות
* מזכירות אוטומטיות
רדיו דוקטור בע"מ
שלום עליכם 18, ת"א, טל' 286444

תן טרמפ לחייל